

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Landsfvageanstalterne som en selvejende Institution.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 599.)

Sagenfattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det vil være i det høje Ting's Grindring, at jeg i forrige Samling fremsatte et Lovforslag angaaende de Kelderste Landsfvageanstalters Overtagelse af Staten. Formaålet for Lovforslaget var at bringe de Kelderste Anstalter ud af den prekære Situation, hvori de befinde sig, saa længe de ere rent private, privat Ejendomsret undergivne og saaledes afhængige af enkelte Personers Liv og Helbred. Min Tanke med dette Lovforslag var, i Overensstemmelse med den Forudsætning, som Loven af 24de Maj 1879 indeholdt, at Staten skulde overtage Anstalterne, saaledes at de bleve Statsdrift undergivne og Statens Ejendom. Her i Tinget sluttede man sig imidlertid ikke til denne Tanke, men forandrede i forrige Samling Grundlaget derhen, at de Kelderste Anstalter skulde gaa over fra at være privat Ejendomsret undergivne til, som det hedder, en selvejende Institution, altsaa en Stiftelse, og uagtet jeg egentlig mente, at maatte foretrække den af mig foreslaarde Ordning, maatte dog ogsaa den Ordning, som Tinget her vedtog i Henhold til Udvalgets Forslag, efter min Mening væsentlig siges at naa Maålet, at sikre de Kelderste Anstalter, hvis vedblivende Bestaaen er saare vigtig for hele Statens Omfjorg for de aandsfvage, en saadan Situation, at de hæves over de Farer og Ulemper, som deres nuværende Bestaaen medfører. Sagen førtes ikke til Ende i forrige Samling, og jeg fremsatte da Lovforslaget i denne Samling i det andet Ting saaledes, som det var blevet vedtaget her. — I det andet Ting er imidlertid dette

Grundlag for en Del væsentlig blevet forandret og en anden Ordning sat i Stedet, som vel ikke principielt afviger fra det her vedtagne, men som dog i mange Enkeltheder er forskellig. Imidlertid tror jeg at kunne tilraade Tinget i Hovedtrækkene at gaa ind paa den Forandring, som det andet Ting saaledes har besluttet.

De Forandringer, man væsentlig havde for Øje i det andet Ting, vare to. — Som Forslaget var vedtaget her i Tinget, var Ordningen væsentlig afsættet efter den nuværende Bestyrer eller Ejer af de Kelderste Anstalter, Professor Keller, saa længe han levede, medens man med Hensyn til Fremtiden havde en Paragraf, som bestemte, at ved Afgang i Forstanderstillingen skulde denne Lov undergives Revision. Man har i det andet Ting nu ønsket at træffe en Ordning, der allerede straks rakte ud over Professor Kellers Liv eller Bestyrelse, straks ordnede Sagen saaledes, som man nu finder det rigtigt for den hele Fremtid, og denne Tanke mener jeg, man kan gaa ind paa. Denne Ordning kan have sine Vanskeligheder, fordi der er en Mulighed for, at den Ledelse, som for Øjeblikket finder Sted af de Kelderste Anstalter, og som ubelukkende ligger i Professor Kellers Haand, ikke kan fastholdes paa samme Maade efter hans eventuelle Dødtgang, fordi han efter den hele Maade, hvorpaa han er vokset op med Anstalterne — eller Anstalterne ere voksende op med ham og hans afdøde Fader — kan overkomme meget, som rimeligvis eller muligvis i alt Fald ikke kan overkommes paa lignende Maade af andre senere. Man maatte altsaa forudsætte den Mulighed, at der her i Fremtiden kan indtræde en anden Ordning, andre Raad med Hensyn til den daglige Ledelse end det, som nu finder Sted. Jeg troede at kunne foreslaa det andet Ting en Ordning, der tog Hensyn til denne Mulighed under Billigelse i øvrigt af det Grundlag, som Udvalget i det andet Ting havde besluttet, og i Overensstemmelse hermed er det andet Ting og jeg blevne enige om en Ordning af de Kelderste Anstalter, der holder Fremtiden saa meget aaben, som jeg anser det for nødvendigt, og som paa den anden Side fyldestgør Kravene ikke blot for Nutidens Bedkommende, men ogsaa for Fremtidens saa langt, som vi kunne overskue den.

I Forbindelse hermed staar — det burde jeg have bemærket straks — at Sagen ogsaa ved Udvalgets Foranstaltning i det andet Ting er rykket videre frem paa et andet Punkt, idet Udvalget der har ladet foretage den Takstation af de Kelderste An-